

Barcelona – Muntaner, 300
Madrid – Hermosilla, 75

Pianos. Organos. Alta fidelidad

- * Estudio y clases de piano, órgano y guitarra. Profesores especializados.
- * Instrumentos para colegio y asesoría musical.
- * Sala de audiciones: conciertos de música programados y recitales de órgano
- * Consulte nuestras condiciones especiales de venta.

RUBINSTEIN, ENTRE L'ESPECTACLE I LA PURA MUSICALITAT

El públic dels anys 30 s'esborronava davant de les actuacions d'Arthur Rubinstein, el gran pianista polonès nacionalitzat nord-americà, que acaba de morir. El prestigi de l'artista, avalat per una tècnica fora del comú i les seves sensacionals versions (sensacionals, a la frontera del sensacionalisme) convertien els seus recitals en tot un espectacle, on s'admirava més l'home, l'artista o concertista, que la música que efectivament executava. Si afegim que Rubinstein donava fora de programa, en funció de l'ovació que inexorablement es produïa després de cada concert, una brillant, fastuosa i vistosa versió de la «Dansa ritual del foc» d'«El amor brujo» de Manuel de Falla, podem afirmar que l'espectacle galvanitzava l'auditori. Es produïa, literalment, el deliri.

Aquest estil espectacular presidit sempre per un innegable rerafons de musicalitat, persistí en la dècada dels quaranta i àdhuc fins ben entrada la dècada següent. Rubinstein continuava electrificant els seus seguidors, per la màgia d'unes interpretacions brillants, extrovertides i sempre comunicatives, a voltes, tant per l'ull (l'espectacle) com per l'oïda.

De sobte, i en el zenit de la glòria de la seva ja dilatada carrera, es produeix un canvi. Passat el llindar dels seixanta anys, Rubinstein abandona la tramoia escènica que pre-

sidia, en part, els seus recitals, aprofundeix el sentit musical de les obres que interpreta, llima i perfecciona, si hi cap, la seva tècnica, i transforma el joc espectacular de les seves actuacions en un acte de profunda significació espiritual en el qual la secreta musicalitat, ofegada per aquella enlluernadora manifestació, guanya ràpidament lloc de preferència, per convertir-se en un model d'expressió i d'intensitat comunicativa. Els oripells de l'espectacle (que, per descomptat, eren quelcom més que oripells) han cedit el pas a les més pures essències artístiques. Rubinstein, a partir dels seixanta anys, i després d'haver estat el primer pianista de la seva generació per les causes tot just invocades, es converteix en el primer pianista de les noves promocions perquè aconsegueix extreure fins l'últim bri de música de l'obra que interpreta i donar-la al públic d'una forma cordial, a la vegada entenedora i profunda.

En la seva genialitat interpretativa, Rubinstein aconsegui en plena maduresa rectificar el rumb del seu itinerari estètic i abandonar el món de la pompa i de la fastuositat, pel de la quintaessència musical, amb un lliurament total.

MANUEL VALLS

vida musical

IV PREMI DE CANÇONS DE MUNTANYA «ELISARD SALA»

El convoca la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, l'organitza el Club Excursionista de Gràcia i ha estat dotat amb 30.000 pessetes. Podran participar-hi tots els compositors que ho desitgin, qualsevol que sigui llur nacionalitat i residència actual. Les obres hauran d'ésser originals i inèdites pel que fa a la part musical. El text, que ha d'ésser en llengua catalana, s'haurà de referir a un tema relacionat amb la muntanya o al cant de les seves belleses naturals; també seran admesos aquells que aHudeixin a les activitats diverses que hi solen acomplir els excursionistes. La composició musical haurà de constar d'una melodia que no presenti dificultats, atesa la finalitat popular que hom es proposa de donar-hi i per a poder ésser interpretada independentment. La seva corresponent harmonització serà a quatre veus mixtes. La durada de l'obra no podrà ésser superior a tres minuts.

Cal presentar les obres per triplicat a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, Rambla, 61, 1r., Barcelona-2 o al Club Excursionista de Gràcia, passatge Mulet, 4, Barcelona-6; el termini d'admissió acaba el 31 de gener de 1983. Les obres seran lliurades assenyalant llur títol i un lema part de fora de l'embolcall i aniran acompanyades d'un sobre on constarà el mateix lema de l'obra presentada i que contindrà els noms i l'adreça de l'autor. En cas que la lletra fos inèdita, també hi figurarà el nom de l'autor. L'obra premiada restarà de propietat de l'entitat organitzadora als efectes de divulgació, encara que l'autor en conservarà els drets intel·lectuals. La interpretació de l'obra premiada serà confiada al conjunt de corals excursionistes d'entitats afiliades a aquesta Federació, en la primera «Festa de la Cançó de Muntanya» que se celebri una vegada concedit el premi, i no podrà ésser estrenada amb anterioritat. El jurat estarà format per Joan Garrigós i Toro, president, i els mestres Joan Auladell i Domènech, Manuel Cabero i Vernedes, Jordi Casas i Bayer, Josep Vila i Amorós i Enric Aguado i Jou,

com a secretari. Hom donarà a conèixer el veredict com a màxim al cap de quaranta-cinc dies d'haver finalitzat el termini d'admissió d'originals.

BARCELONA

Del 13 al 26 d'abril de 1983 se celebrarà el «XXIX Concurs Internacional Maria Canals» organitzat per l'Acadèmia de Música Ars Nova, dedicat en aquesta edició a cant, piano i flauta. Les bases principals són les següents: 1) El concurs és adreçat als joves cantants, pianistes i flautistes de tots els països. 2) Límit d'edat dels concursants en data 1 de gener de 1983: piano i flauta, 18 anys com a mínim i 32 com a màxim; cant, 18 anys com a mínim i 35 anys com a màxim. 3) Els candidats que hagin pres part als precedents concursos Maria Canals, poden presentar-se novament si ho desitgen, excepte els que haguessin obtingut el primer premi de la branca corresponent. 4) El dia de la convocatòria, el candidat haurà de presentar un document oficial que acrediti l'edat i la nacionalitat. 5) Totes les obres hauran de ser interpretades sense repeticions; el jurat podrà interrompre el concursant que no ob-servi aquest article. 6) El veredict del jurat serà inapel·lable. 7) El Comitè Director designarà els premiats que hauran de participar en el concert de clausura, si s'escau. 8) Per a la mecànica de funcionament de les proves eliminatòries, així com la relació d'obres a interpretar, els interessats poden dirigir-se a la secretaria del concurs. 9) Els premis a atorgar en cada una de les especialitats són: *Cant*: Primer premi: 300.000 pessetes; segon premi: 100.000 pessetes; tercer premi: 25.000 pessetes; *Piano*: Primer premi: 300.000 pessetes; segon premi: 100.000 pessetes; tercer premi: 25.000 pessetes; *Flauta*: Primer premi: 300.000 pessetes; segon premi: 100.000 pessetes; tercer premi: 25.000 pessetes; hi ha establerts, també, diversos premis especials. 10) La inscripció al concurs es clourà el dia 8 de febrer de 1983. 11) Totes les informacions complementàries seran facilitades per la secretaria del concurs (Gran Via, 654, Barcelona-10).

La natura és l'origen de totes les coses bones.

DANONE

Yoghourts, flam, cremes, formatges...
—aliments frescos i naturals—

Casa fundada el 1886

Establiments especialitzats
en confiteria, bomboneria i gelateria

Major de Sarrià, 57
Tel. 203 07 14

Pl. de Sarrià, 9 i 10
Tel. 203 04 73

AMADEU VIVES, EN EL CINQUANTENARI DE LA SEVA MORT

Aquesta lògica commemoració del cinquantenari de la mort d'Amadeu Vives (1871-1932) es podria concretar en una simple ressenya de diccionari o bé en un intent crític més o menys fonamentat. Ens sembla, però, més adient de remarcar alguns trets que forjaren la seva personalitat humana i musical, exemplars i il·lustratius en la mida en què condicionaren també altres personalitats coetànies. Ens referim a l'autodidactisme de Vives, pràcticament indefugible a l'època, i a la seva filiació com a representant del teatre líric castellà, anàloga a situacions seculars en músics de naixença catalana.

Els orígens familiars modestíssims de Vives, reflectits de manera patètica i sentimental en les lletres d'infància i joventut, l'empenyeren a la dedicació musical, l'ensenyança rudimentària de la qual havia pogut rebre de franc. I aquella imatge tantes vegades evocada del jove músic, mal vestit i coixejant amb un gros volum de les Sonates de Beethoven sota el braç («per a aprendre la composició —havia dit— en tinc prou amb analitzar amb tot deteniment aquestes sonates») ens recorda aquesta gairebé heroica autoformació que constitueix al mateix temps un títol de noblesa i potser el principi d'una relativa limitació.

L'amistat jovenívola amb Lluís Millet i el mestratge de Felip Pedrell —un altre gran autodidacte— foren determinants de l'orientació estètica —coincident amb els ideals de la Renaixença— de les primeres composi-

cions de Vives, incorporades al repertori de l'Orfeó Català, la més extensa de les quals «La complanta d'en Guillem» és significativament basada en una coneguda balada de Milà i Fontanals. Quant a l'esment obligat de «L'emigrant», que assolí la categoria, fins avui mantinguda, de cant patriòtic popular, remarcuem que fou estrenada en 1894 i publicada anteriorment a les pàgines de «La Tradició Catalana» (15-8-1893), sota les inicials de l'autor.

Una referència a la influència de Pedrell sobre la major part dels músics catalans i hispànics dels anys de canvi de segle és pràcticament inevitable. Recordem que l'ideari nacionalista de Pedrell fou vigent tant a Catalunya com a la resta de les terres peninsulars, que aquest no es limità als aspectes literals i superficials del folklòre sinó que preconitzà un aprofundiment de les seves arrels històriques (Pedrell fou també el creador intuïtiu i genial de la nostra ciència musicològica) i que una de les aspiracions estètiques del moviment apuntava a la creació d'un teatre musical nacional.

La vocació teatral de Vives, que arrenca de l'òpera «Arthus», estrenada al Teatre Novetats de Barcelona en 1897, és doncs històricament coherent. La complexa personalitat del compositor, alhora irònica i crítica, tenaç, voluntarista i ambiciosa, que no es va deixar temptar per la brillantor de les Festes Modernistes que comencen a Sitges l'any 1893, cerca però més tard a Madrid la fama i una

situació material reeixida que difícilment hauria trobat a Catalunya. Allí, la intuïció de Vives s'apuntà el mèrit gens menyspreable d'acréixer el nivell d'un gènere que semblava iniciar una inexorable decadència, estancat en els tòpics menys imaginatius, i encara cerca de transcendir els seus límits locals i costumistes, particularment en la segona versió de «Maruxa» (1915).

Indubtablement, però, el punt màxim de qualitat de la seva lírica en llengua castellana, l'assoleix en les poc conegudes «Canciones epigramáticas», col·lecció de «Lied» d'una absoluta singularitat en la cançó peninsular del primer terç del segle, sobre textos de la «Colección de Poetas Líricos de los siglos XVI y XVII» que li féu conèixer el seu amic, el polític i economista català, Pere Coromines.

Vives, però, guardà sempre la nostàlgia dels seus orígens catalans i ell mateix volgué contribuir al foment de l'òpera catalana amb «Euda d'Uriac», sobre el drama de Guimerà «Les monges de Sant Aymant», estrenada el 1900 al Teatre Novetats (¿ens portaria alguna sorpresa una seva nova lectura?) i retornà a l'esperit de l'escola de l'Orfeó Català en la seva suite coral «Follies i paisatges» (1928), en una actitud que, segons pròpia confessió, mai no havia abandonat: «Jo us asseguro que tota la meua música és escrita i pensada en català. Els d'ara no se'n poden adonar, però algun dia, quan ja seré mort, ho descobriran els que l'estudiïn sense prevencions i per da-

munt de l'ambient del nostre temps».

Diguem, finalment, que darrera l'actitud vital de Vives, de la seva voracitat cultural, de les seves aptituds de conferenciant, escriptor, atraient conversador i suggerent polemicista, podem trobar, paral·lelament amb el músic, un «homenot» agressiu i nostàlgic, irònic, lúcid i il·luminat, que constituï una de les personalitats més complexes de la Renaixença, com remarcà Pere Coromines en un emotiu escrit necrològic: més enllà del músic, a l'interior d'aquest ésser esforçat, capaç de vèncer l'adversitat física, de superar les contrarietats i crear-se una cultura, un nom i una fortuna, hi ha una força ingent que costa més d'explicar i de comprendre que el triomf d'un músic de llei en el món estret del teatre líric.

A la seva obra literària, «Sofia» (1923), «L'entusiasme és la sal de l'ànima» (1927), i el recull pòstum d'articles i conferències «Julia» (1971), caldria afegir per a complementar el seu retrat espiritual, la publicació del seu extens epistolari, així com, quant a la seva producció musical, seria potser oportuna i sorprenent una revisió dels textos corals, instrumentals i teatrals menys coneguts, especialment els que tenen relació amb el seu ferment català, al qual, sense haver-lo abandonat espiritualment, retornà Vives físicament sempre que les circumstàncies de les seves humanes activitats ho permeteren.

LLUÍS MILLET

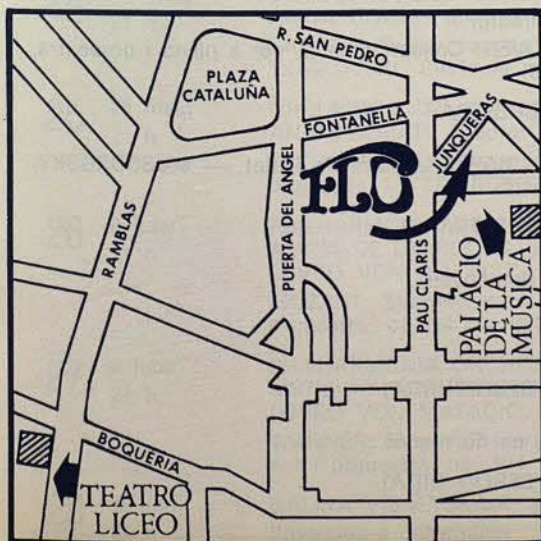

COCINA FRANCESA Y CATALANA

Abierto domingos,
festivos y después
de los espectáculos

brasserie
FLO
Restaurant

Especialidades: Bouillabaisse
Choûcroute
Pollo con langosta
Conejo con caracoles
Lenguado relleno
con espinacas

c/ Junqueras, 10

RESERVAS TEL. 317 80 37

Abierto cada día

de 13 H. a 16 H.

de 21 H. **Hasta después espectáculos**

P en Pau Claris n.º 64 (sugerido)

PATRONAT PRO MÚSICA DE BARCELONA

XXV TEMPORADA MUSICAL - 1983

- 1 10 gener 21 h. ORQUESTRA DE PARÍS
DANIEL BARENBOIM, director
BRAHMS: Simfonies núms. 1 i 2.
- 2 11 gener 21 h. ORQUESTRA DE PARÍS
DANIEL BARENBOIM, director
BRAHMS: Simfonies núms. 3 i 4.
- 3 13 gener 21 h. PETER SCHREIER, tenor. JÖRG DEMUS, piano
SCHUBERT: La bella molinera.
- 4 26 gener 21 h. LONDON SYMPHONY ORCHESTRA
CLAUDIO ABBADO, director
MAHLER: Simfonia núm. 7, en mi menor.
- 5 27 gener 21 h. LONDON SYMPHONY ORCHESTRA
CECILE LICAD, piano
CLAUDIO ABBADO, director
Obres de Rachmaninov i Berlioz.
- 6 4 febrer 21 h. BRIGITTE FASSBAENDER, soprano. IRWIN GAGE, piano
Programa a determinar
- 7 7 febrer 21 h. PRO MUSICA CHORUS. ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
KARIN OTT, soprano. FELICITY PALMER, soprano
KEITH LEWIS, tenor. HARALD STAMM, baix
Sir CHARLES MACKERRAS, director
BACH: Gran Missa en si menor.
- 8 8 febrer 21 h. PRO MUSICA CHORUS. ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
KARIN OTT, soprano. FELICITY PALMER, soprano
KEITH LEWIS, tenor. HARALD STAMM, baix
Sir CHARLES MACKERRAS, director
MOZART: Missa en do menor, K. 427. — MOZART: Requiem en re menor.
- 9 9 febrer 21 h. ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
MURRAY PERAHIA, piano
Sir CHARLES MACKERRAS, director
DVORAK: Serenata. — BEETHOVEN: Concert núm. 3, per a piano i orquestra.
— MOZART: Simfonia núm. 39.
- 10 7 març 21 h. LONDON PHILHARMONIC ORCHESTRA
Sir GEORG SOLTI, director
HAYDN: Simfonia núm. 102. — BARTÓK: Suite de ballet. — MUSSORGSKY-RAVEL: Quadres d'una exposició.
- 11 8 març 21 h. LONDON PHILHARMONIC ORCHESTRA
Sir GEORG SOLTI, director
Obres de Wagner, McCabe i Beethoven.
- 12 16 març 21 h. YO YO MA, violoncel
BACH: Suites núms. 2, 4, 6.
- 13 21 març 21 h. ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BERLÍN (RDA)
GUENTHER HERBIG, director
BRUCKNER: Simfonia núm. 8, en do menor.
- 14 22 març 21 h. ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BERLÍN (RDA)
GUENTHER HERBIG, director
Programa WAGNER.

- 15 24 març 21 h. ORPHEUS CHAMBER ORCHESTRA
MICHEL DALBERTO, piano
STRAVINSKY: Dumbarton Oaks. — MOZART: Concert per a piano i orquestra, K. 449. — BRAHMS: Liebesliederwalzer. — BARTÓK: Danses populars romaneses.
- 16 25 març 21 h. ORPHEUS CHAMBER ORCHESTRA
HAYDN: Simfonia núm. 49, «La Passione». — STRAVINSKY: Concert en re major. — BRAHMS: Serenata núm. 2, op. 16.
- 17 28 març 21 h. TERESA BERGANZA, mezzo-soprano. J. A. ÁLVAREZ PAREJO, piano
Obres de Purcell, Schumann, E. Toldrà, E. Braga.
- 18 5 abril 21 h. MARYLIN HORNE, mezzo-soprano. MARTIN KATZ, piano
Obres de Haendel, Wolf, Rossini.
- 19 7 abril 21 h. WLADIMIR SPIVAKOV, violí. BORIS BEJTEREV, piano
Programa a determinar
- 20 8 abril 21 h. JESSYE NORMANN, soprano. FÉLIX LAVILLA, piano
BRAHMS: Zigeunerlieder. — WOLF: Aus dem Mörike Liederbuch. — RAVEL: Cinc melodies populars gregues. — STRAUSS: Sis cançons.
- 21 25 abril 21 h. ORQUESTRA FILHARMÒNICA TXECA
VEROSLAV NEUMANN, director
MARTINU: Simfonia núm. 6. — MAHLER: Simfonia núm. 4, en sol major.
- 22 26 abril 21 h. ORQUESTRA FILHARMÒNICA TXECA
VEROSLAV NEUMANN, director
SMETANA: Vltava. — JANACEK: Taras Bulba. — DVORÁK: Simfonia núm. 8.
- 23 18 maig 21 h. ORQUESTRA DEL CONCERTGEBOUW D'AMSTERDAM
ANTAL DORATI, director
BARTÓK: Divertimento. — HAYDN: Simfonia concertant. — TCHAIKOVSKI: Simfonia núm. 4, en fa menor, op. 36.
- 24 19 maig 21 h. ORQUESTRA DEL CONCERTGEBOUW D'AMSTERDAM
ANTAL DORATI, director
BARTÓK: Dues imatges. — SCHUBERT: Simfonia núm. 8, «Inacabada». — TCHAIKOVSKI: Simfonia núm. 5.
- 25 20 maig 21 h. ORQUESTRA DEL CONCERTGEBOUW D'AMSTERDAM
ANTAL DORATI, director
BEETHOVEN: Leonora núm. 3, op. 72 (Obertura). — BARTÓK: Concert per a orquestra. — TCHAIKOVSKI: Simfonia núm. 6, op. 74, «Patètica».
- 26 8 juny 21 h. PHILHARMONIA ORCHESTRA
ALICIA DE LARROCHA, piano
LOVRO VON MATAČIĆ, director
MOZART: Simfonia núm. 25, K. 183. — SCHUMANN: Concert per a piano i orquestra, op. 54. — BEETHOVEN: Simfonia núm. 5, op. 67.
- 27 9 juny 21 h. PHILHARMONIA ORCHESTRA
MSTISLAV ROSTROPOVITX, violoncel
LOVRO VON MATAČIĆ, director
WAGNER: El vaixell fantasma (Obertura). — DVORÁK: Concert per a violoncel i orquestra, op. 104. — BEETHOVEN: Simfonia núm. 7, op. 92.
- 28 10 juny 21 h. GALINA VISNEVSKAIA, soprano. MSTISLAV ROSTROPOVITX, piano
Programa a determinar

MARTHA ARGERICH A FAVOR DEL CONCERT INFORMAL

El plaer que sempre, o quasi sempre, constitueix entrevistar una figura rellevant, pot convertir-se també en un autèntic calvari quan les circumstàncies no ajuden. I això és el que em va passar amb la gran pianista argentina Martha Argerich. Primer no acceptà l'entrevista tot seguit de l'assaig general amb l'Orquestra Ciutat de Barcelona, perquè en ple matí preferia anar a dormir, car es trobava fatigada. Amb tot, ens cità per a un moment tan poc propici com és la mitja part del concert, el vespre, un cop ella hagués interpretat el «Concert en sol» de Ravel.

La tria del moment no m'entusiasma massa, perquè conec com són, de moguts —i poc descansats— els minuts de descans, pels voltants de l'hemicicle del Palau. I, naturalment, la cosa va anar tal com més o menys havia previst o sigui de forma quasi impossible. Tanmateix, calia entrevistar el mite.

Els aplaudiments se succeïen mentre la Martha i el director polonès Wojciech Michniewski discutien si havien de sortir a saludar junts o ella en solitari. La pianista es mostrava molt tranquil·la, molt professional, gens emocionada, però mostrant la millor predisposició. En un moment donat exclama com aquell qui res, sense pensar-s'ho dues vegades, un «Pues vamos a repetir el tercer movimiento». I dit i fet, es dirigeix decidida al piano. I després, tornem-hi amb les salutacions.

A la fi un allau d'amics; Ernest Xancó li recorda «la calle Corrientes» quan ella era una nena. La senyora Mompou la saluda amigablement. Les felicitacions plouen de tot arreu, dels membres de l'orquestra i de gent sortida com de la boca d'un formiguer delitosa d'acostar-se reverencialment a la diva. I ella, complaent i disposada a encaixar-ho tot, atén tothom de forma mecànica però sense negar-se a res. Però també en això, en el compliment de les dotzenes de salutacions que l'assetgen, es mostra molt professional —és difícil pensar en una forma de procedir diferent— molt conscient que allò «també» forma part del seu treball i que encara que en cap clàusula de cap contracte en consti l'obligatorietat, no pot pas girar-s'hi d'esquena. I com pocs, ella dóna la cara. Una cara que a penes somriu però que no apareix gens altiva ni tensa.

És clar, també forma part de la seva tasca atendre un periodista que li recorda el compromís i a qui, a peu dret en un dels escas-

síssims racons no il·lustres del Palau, prop de l'ascensor, respon una mica com pot en una conversa quasi surrealista.

D'entrada parla dels quatre anys, no recorda exactament si són quatre o cinc, que no actuava a casa nostra. Li sembla que va actuar amb la London Symphony Orchestra, però no n'està ben segura. I qui pot blasmar la manca de memòria a una artista que avui és aquí, demà a cinc mil quilòmetres i així dia rera dia? Quan li pregunto quins criteris presideixen el seu repertori, a la fi comença a centrar-se en la conversa.

—Depèn de les èpoques. A vegada m'agrada fer coses més antigues i a vegades més modernes. Ara faig molta música de cambra, ja sigui amb petits conjunts o amb un violoncellista amb qui actuo sovint.

—¿És una pianista de gustos eclèctics?

—Sí, sóc eclèctica, però el que no faig és música contemporània. Bé, puc interpretar Ginastera, però no exactament els més contemporanis. Naturalment, també interpreto Bartók i Stravinsky.

—Quan un hom ha arribat tan amunt, a què pot aspirar? Hi ha encara lloc per a la il·lusió?

—I tant! Jo puc aspirar a fer-ho cada vegada millor. Per altra part, em queda molt repertori per conèixer i, del que conec, hi ha molta cosa a descobrir; sempre trobes coses belles en les partitures.

—En aquest moment, ¿teniu algun objectiu concret?

—Ara mateix m'agradaria poder fer quelcom com una experiència que he viscut aquest estiu a Munic. Era un festival en el qual prenia part molta gent i de diverses tendències. Hi havia des de Friederic Gulda a Chick Corea. Músics coneguts actuaven junt amb d'altres de joves que començaven. Es una forma de concert molt diferent del que es fa habitualment. Quelcom molt lliure, molt informal, una manifestació molt oberta. Jo vaig interpretar una obra actual de Néstor Freire, compatriota meu. El festival va durar tres o quatre dies.

I la conversa va acabar exactament aquí. Entre amics i coneguts que assetjaven constantment i que perseguïen l'autògraf, i els disigs de Martha de no perdre's un Stravinsky que ocupava la segona part del concert. La conversa s'estroncà. Sense donar cap to, ni transcendent ni molt menys dramàtic a la cosa, podríem dir amb propietat, que el «diàleg esdevingué insostenible».

JAUME COMELLAS

¿Qué haría usted, con su instrumento si le faltaran los tonos más agudos?

Algunas cassettes no reproducen los agudos. Otras lo hacen con grandes distorsiones. Escuche usted una cassette Maxell con recubrimiento Epitaxial o High Epitaxial. Obtendrá sonidos puros, incluso en los tonos más agudos. Una de las mejores características de las cassettes Maxell radica en la dinámica de los agudos. Las finísimas partículas epitaxiales, de gran densidad, aumentan la dinámica de los tonos agudos sin apenas distorsión.

maxell
¡GRÁBESELO!

Maxell XL I-S para posición "Normal"

Brillante reproducción, incluso en los tonos agudos. Excitabilidad incrementada en 1 dB.

Maxell XL II-S para posición "Cromo"

Para obtener el máximo rendimiento en reproducción y grabación por medio del nuevo recubrimiento High Epitaxial. Excitabilidad incrementada en 2 dB.

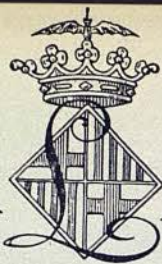
También componen esta gama las acreditadas cassettes UDXL-I y UDXL-II.

unilec, sa

Alfonso XII, 19
Tel. 201 21 44
Barcelona-6

Añastro, 15
Tel. 202 38 45
Madrid-33

MAXELL

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA
AJUNTAMENT DE BARCELONA
SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

TEMPORADA D'ÒPERA 1982/83

LA CENERENTOLA

de

GIOACCHINO ROSSINI

AGNES BALTSÀ - ROLANDO PANERAI - ERNESTO PALACIO

PAOLO MONTARSOLO - M.ª ANTONIA MARTÍN REGUEIRO

ROSA M.ª YSÀS - SIMONE ALAIMO

Producció: Jean-Pierre Ponnelle. Teatro Alla Scala (Milà)

Director d'escena: Paolo Montarsolo

Director d'Orquestra: ROBERTO ABBADO

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Diumenge, 9 de gener, a les 17 h. Torn T

Dimecres, 12 de gener, a les 21 h. Torn B

Dissabte, 15 de gener, a les 21,30 h. Torn A

GRAN TEATRE DEL LICEU

Venda de localitats a les taquilles del Gran Teatre del Liceu.

JOSEP SOLER

El Premi Oscar Esplà, instituït per l'Ajuntament d'Alacant en memòria de l'illustre músic que el va crear, ha estat atorgat aquest any al compositor Josep Soler per la seva obra simfònica presentada al certamen internacional en el qual prengueren part 30 autors dels Estats Units, Japó, Espanya i altres països europeus.

El certamen havia estat convocat per tretzena vegada, tot i que els últims anys deixà de celebrar-se. Hom constata amb satisfacció la seva continuïtat i que el premi l'hagi obtingut Josep Soler, artista català de gran categoria. Anteriorment sempre havia recaigut en compositors estrangers, excepte en els seus inicis que va ser guanyat per Jesús Guridi i Xavier Montsalvatge. Durant 8 anys aquest premi va ser declarat desert. Amb la concessió del Premi Oscar Esplà, finalitzà aquest any el I Festival Internacional de Música d'Alacant, i és prevista l'estrena de l'obra de Josep Soler en el Festival del pròxim mes d'octubre. El jurat del premi fou presidit per Ernesto Halffter.

CONCURS DE PIANO FREDERIC CHOPIN

La pianista polonesa, Jastrebska Quinn Anna, ha conquerit el primer premi del I Concurs Internacional de piano «Frederic Chopin» que ha tingut lloc a Ciutat de Mallorca.

Els quatre finalistes del festival, dos polonesos, un espanyol i un turc, interpretaren com a obra obligada l'«Andante spianato» op. 22, de Chopin, i diverses composicions del mateix autor, de lliure elecció. El pianista espanyol Angel Luis Sarobe fou classificat en segon lloc; el tercer fou per al turc Hermet Hussein, i en quarta posició quedà la polonesa Elza Kolodin. Aquest primer Concurs Internacional de Piano «Frederic Chopin» es va celebrar al Teatre Principal, organitzat pel Consell General Interinsular de les Balears.

COR SANT ESTEVE, de Vila-Seca i Salou

El Cor Sant Esteve, dirigit per Àngel Recasens, ha obtingut el primer premi, amb medalla d'or, dintre de la modalitat folklòrica i el segon premi, amb medalla de plata, en la modalitat de polifonia, al Concurs Internacional

de Grups Corals celebrat a Tolosa. El segon i tercer llocs en les dues especialitats van ser aconseguits pels cors representats de Iugoslàvia i Hongria, dos dels països amb més tradició coral d'Europa.

LLEONARD BALADA

El compositor Leonard Balada ha realitzat l'estrena mundial de dues obres al Carnegie Hall i al Lincoln Center, de Nova York. La primera és un concert de violí que va ser interpretat per Fritz Segal, de la Simfònica de Pittsburg, com a solista, i la segona, «Quasi un pasodoble», interpretada per la Filharmònica de Nova York, dirigida per Jesús López Cobos.

MARIA ROSA CALVO A DUBLÍN

L'arpista Maria Rosa Calvo Manzano va oferir dos recitals a la Reial Societat de Dublín, que van ser ben comentats per la premsa de la capital, que va destacar les seves qualitats tècniques i el seu treball creador. Maria Rosa Calvo Manzano és professora d'arpa al Reial Conservatori de Madrid, i segons els crítics irlandesos, està esdevenint creadora d'una escola pròpia.

HA MORT LA VÍDUA DE BÉLA BARTÓK

Ha mort a Budapest l'esposa del cèlebre compositor hongarès Béla Bartók, a l'edat de vuitanta anys, després d'una curta malaltia. Ditta Pasztory, vídua del músic i alhora pianista, va néixer a Rimaszombat, Txecoslovàquia, el 1903. Estudià piano i en 1922 ingressà a l'acadèmia de música de Budapest. Un any més tard es va casar amb Béla Bartók que va esdevenir el seu professor fins que a l'any 1938 realitzaren un primer concert conjuntament a Bascileia. En 1940 el matrimoni emigrà als EE.UU. on el compositor va morir al cap de cinc anys. Aleshores, Ditta Pasztory retornà a Budapest, tot i que el fill que nasqué, viu encara a Nord-amèrica.

El fet d'haver tingut al seu propi marit com a mestre, va convertir Pasztory en una de les seves millors interpretats, com ho demostra les seves gravacions «Microcosmos» i «Per a infants», que sens dubte són entre les més importants del compositor hongarès.

L'OBRA CULTURAL DE LA CAIXA DE PENSIONS
PRESENTA

BRAHMS

1833/1983

III FESTIVAL DE MÚSICA ROMÀNTICA

BARCELONA. GENER/FEBRER 1983

1. TRIOS

Dilluns, 17 de gener, a les 21,30 h.

LA PALOMA

Gerard Claret, violí
Josep M.ª Escribano, piano
Richard Talkowsky, violoncel
Miquel Gaspà, clarinet
Vicent Aguiar, trompa

Trio en la menor, op. 114, per a piano, violoncel i clarinet. — Trio en mi bemoll major, op. 40, per a piano, violí i trompa.

2. LIED

Dimarts, 18 de gener, a les 21,30 h.

LA PALOMA

Ruth Hesse, soprano
Ebergard Adler, piano

3. PIANO

Dimarts, 25 de gener, a les 21,30 h.

LA PALOMA

Tamas Vasary, piano

Variacions sobre un tema de Schumann.
Variacions sobre un tema de Paganini.
Variacions i fuga sobre un tema de Haendel.

4. QUARTETS I QUINTETS (I)

Dilluns, 31 de gener, a les 21,30 h.

LA PALOMA

Kreuzberger Quartet
Eduard Brunner, clarinet

Quartet núm. 3, op. 67. — Quintet amb clarinet, op. 115

5. QUARTETS I QUINTETS (II)

Dimarts, 1 de febrer, a les 21,30 h.

LA PALOMA

Kreuzberger Quartet
Antoni Besses, piano

Quartet núm. 2, op. 51/2. — Quintet amb piano, op. 34.

**6. OBRA CORAL, AMB PIANO
A QUATRE MANS**

Dijous, 3 de febrer, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Cor Nacional d'Espanya
Ana María Gorostiaga, piano
Rogelio Gavilanes, piano
Director: Enric Ribó

Cançons polifòniques. — Cançons gitanes. — Motets. — Valsos amorosos.

Venda d'abonaments: Fins al 31 de desembre, a les taquilles del Palau de la Música Catalana, dies feiners (inclosos els dissabtes), de 17 a 21 h.

CAIXA DE PENSIONS

Obra Social

CULTURAL

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
DESEMBRE		
28, dimarts	19.30 h. Palau	Piccolo Coro dell'Antoniano.
29, dimecres	21 h. Liceu	«La Vestale», de G. Spontini.
GENER		
1, dissabte	21.30 h. Liceu	«La Vestale», de G. Spontini.
2, diumenge	19 h. Palau	Gran Orquestra Johann Strauss de Viena. Dir.: Alfred Eschwe. Concert de Valsos. Família Strauss, Suppé, Ziehrer. (Servei de Música Generalitat.)
4, dimarts	21 h. Liceu	«La Vestale», de G. Spontini.
9, diumenge	17 h. Liceu	«La Cenerentola», de G. Rossini.
10, dilluns	21 h. Palau	Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. Brahms. (Patronat Pro Música.)
11, dimarts	20.30 h. Pompeia	L'obra d'orgue de J. S. Bach, pel P. Robert de la Riba. Juan Mario Cuéllar, guitarra. F. Sors, S. de Murzia, J. Dowland, Sainz de la Maza. (Pòdium Joves Intèrprets.)
	21 h. Conservatori	
	21 h. Palau	
12, dimecres	19 h. Palau	Ignasi Alcover, violí. Kathryn Brake, piano. Barber, Grumb, Roschberg, Neikrug. (Dimecres de R. N.)
	21 h. Liceu	«La Cenerentola», de G. Rossini.
13, dijous	21 h. Palau	Peter Schreier, tenor. Jörg Demus, piano. Schubert. (Patronat Pro Música.)
14, divendres	21 h. Conservatori	Mercè Rossy, piano. Haydn, Bartók. Marina Piñeiro, Lluís Rosselló, piano. Ravel, Poulenc. Carles Altayó, piano. Mompou. (Pòdium Joves Intèrprets.)
15, dissabte	19 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Ruth Hesse, mezzo-soprano. Coral Sant Jordi. Dir.: Antoni Ros-Marbà. Mahler. «La Cenerentola», de G. Rossini.
	21.30 h. Liceu	
	22.15 h. Orfeó de Sants	
16, diumenge	11 h. Palau	Grup de Metall Ciutat de Barcelona. Scheidt, McDonald, Susato, Horovitz.
17, dilluns	21.30 h. La Paloma	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
		Gerard Claret, violí. J. M.ª Escribano, piano. Richard Talkowsky, violoncel. Miquel Gaspà, clarinet. Vicenç Aguilar, trompa. Brahms. (III Festival de Música Romàntica.)

18, dimarts	20.30 h.	Pompeia	L'obra d'orgue de J. S. Bach, pel P. Robert de la Riba.
	21.30 h.	La Paloma	Ruth Hesse, soprano, Ebergard Adler, piano. Brahms. (III Festival de Música Romàntica.)
	21 h.	Palau	Orquestra de Cambra de Stuttgart. Dir.: Karl Münchinger. (Associació de Cultura Musical.)
	21 h.	Conservatori	Emmanuel Conquer, violí. Josep Gil, piano. Brahms, Sarasate, Bach, Prevost, Wieniawsky. (Pòdium Joves Intèrprets.)
19, dimecres	19 h.	Palau	Adelia Castro, piano. (Dimecres de R. N.)
21, divendres	21 h.	Palau	Quartet Smetana. (Associació de Cultura Musical.)
	21 h.	Conservatori	Mireia Planas, piano. Gemma Plandolit, Alex Blanco, guitarres. Albert Nieto, piano. (Pòdium Joves Intèrprets.)
22, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Albert Argudo. Narciso Yepes, guitarra. Milhaud, Montsalvatge, Txai-kovski.
23, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	17 h.	Liceu	«Romeo i Julieta», de Ch. Gounod.
	19.30 h.	Orfeó de Sants	Narciso Yepes, guitarra.
25, dimarts	20.30 h.	Pompeia	L'obra d'orgue de J. S. Bach, pel P. Robert de la Riba.
	21.30 h.	La Paloma	Tamas Vasary, piano. Brahms. (III Festival de Música Romàntica.)
26, dimecres	19 h.	Palau	Ksenija Jankovic, violoncel. Nada Kecman, piano. Prokofiev, Mokranjac, Debussy, Cassadó. (Dimecres de R. N.)
	21 h.	Palau	London Symphony Orchestra. Dir.: Claudio Abbado. Mahler. (Patronat Pro Música.)
	21 h.	Liceu	«Romeo i Julieta» de Ch. Gounod.
27, dijous	21 h.	Palau	London Symphony Orchestra. Dir.: Claudio Abbado. Cecile Licad, piano. Rachmaninov, Berlioz. (Patronat Pro Música.)
28, divendres	21 h.	Conservatori	Emili Brugga, piano. Juan Mario Cuéllar, guitarra. Carles Coll, piano. (Pòdium Joves Intèrprets.)

TEMPORADA 1982/83 - 26 de desembre de 1982 - Núm. 8 - Edició de 5.000 exemplars
 Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3
 Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

Joies i Perles
MAJORICA[®]

VIETA

**«Especialistes
en Alta Fidelitat»**

